

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/319/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511204448
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3511204448.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov JUDr. Stanislavy Markovej a JUDr. Ľubice Bajzovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX W., 2/ Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A. č. XX, 3/ Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX W., 4/ C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A. č. XX, všetci právne zastúpení JUDr. F. B., advokátkou, so sídlom M. G. 7, XXX XX W., proti odporcom: 1/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX H., 2/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX H., 3/ J. V., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX A. č. XXX, všetci právne zastúpení Mgr. C. K., advokátom, so sídlom M.R. M. XXX/XX, XXX XX V. a JUDr. M. X., advokátom so sídlom A., W. B. W. XX, IČO: 42 253 896, o určenie vlastníckeho práva na odvolanie odporcov proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19. marca 2013, č. k. 10C/119/2011-168, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovia sú **p o v i n í** spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľom trovy právneho zastúpenia vo výške 71,11 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľov do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19.3.2013, č. k. 10C/119/2011-168, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Určuje sa, že pozemok C-KN parcela č. XXX/X záhrady o výmere 49 m², pozemok C-KN parcela č. XXX/X záhrady o výmere 7 m², vedené Správou katastra N. V. nad M. na LV č. XXX pre katastrálne územie A. a pozemok C-KN parcela č. XXX/X záhrady o výmere 38 m², vedené Správou katastra N. V. nad M. na LV č. XXX pre katastrálne územie A., patria do dedičstva po V. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom XXX XX A. č. XX v podiele 1/2 z titulu bezpodielového spoluvlastníctva manželov s navrhovateľom 4/ a v podiele 1/2 ako výlučné vlastníctvo nebohého V. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom XXX XX A. č. XX.

Odporcovia 1/ až 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľom 1/ až 4/ trovy konania vo výške 996,48 Eur titulom trov právneho zastúpenia a 99,50 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku, všetko k rukám právneho zástupcu navrhovateľov, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že podaným návrhom sa navrhovatelia domáhali, aby súd určil, že parcely č. XXX/X, č. XXX/X a č. XXX/X pre katastrálne územie A., patria do dedičstva po V. M. v podiele 1/2 z titulu BSM s manželkou C. M., rod. K. a v podiele 1/2 ako výlučné vlastníctvo nebohého V. M.. Návrh odôvodnili tým, že navrhovatelia s odporcami sú susedia v obci A.. Nehnutelnosti navrhovateľov pôvodne patrili do spoluvlastníctva manželov P. M., rod. Q. a Q. M. a

ďalších spoluvlastníkov. V roku 1942 bola uzatvorená dohoda o zrušení podielového spoluvlastníctva, v rámci ktorej manželka M. získali novovytvorenú parcelu č. XX/X o výmere 1259 m². Nehnuteľnosť od manželov M. nadobudli rodičia navrhovateľa 2/ (V. M. a C. M., rod. K.) z časti z titulu dedenia a z časti z titulu kúpnej zmluvy. V. M. dňa XX.XX.XXXX zomrel, pričom dedičstvo k sporným nehnuteľnostiam na základe dedičskej dohody pripadlo navrhovateľovi 2/ a 3/. Navrhovateľ 1/ nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam od svojich rodičov kúpnu zmluvou. Od vyporiadania podielového spoluvlastníctva na parcele č. XX/X bol vybudovaný drevený plot, ktorý bol v roku 1965 prestavaný tak, že bol vybudovaný betónový základ s kovovými stĺpmi a natiahnuté kovové pletivo. V roku 2003 odporca 3/ oznámil navrhovateľom, že hranica medzi susednými pozemkami nie je správne vytyčená a ohradená. Odporcovia 1/ a 2/ po nadobudnutí vlastníckeho práva začali svojvoľne odstraňovať pôvodný plot a budovať nové oplotenie na údajne správnej hranici. Vzhľadom na opísaný skutkový stav navrhovateľa sú presvedčení, že boli vlastníkami všetkých nehnuteľností, ktoré boli od roku 1942 oplotené. Poukázali na nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam z titulu vydržania.

Okresný súd uznesením č.k. 10C/119/2011-60 zo dňa 30.01.2012 podľa § 92 ods. 1 O.s.p. pripustil, aby do konania na strane navrhovateľov 1/ až 3/ ako ďalší účastník pristúpil: C. M., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. XX, ktorý bude vystupovať v ďalšom konaní ako navrhovateľ 4/.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd sa zaoberal procesnou podmienkou konania a to, či s poukazom na znenie § 80 písm. c) O. s. p. je splnený predpoklad naliehavého právneho záujmu na určení, či C-KN parcely č. XXX/X, č. XXX/X a č. XXX/X pre katastrálne územie A., patria do dedičstva po V. M. v podiele 1/2 z titulu BSM s manželkou - navrhovateľom 4/ a v podiele 1/2 ako výlučné vlastníctvo nebohého V. M.. Okresný súd dospel k záveru, že s poukazom na znenie § 7 písm. c) a 70 ods.1 Katastrálneho zákona naliehavý právny záujem navrhovateľov bol splnený vychádzajúc z predpokladu, že tento je daný vždy, ak sa niekto domáha ochrany vlastníckeho práva. Postup navrhovateľov okresný súd vyhodnotil ako procesne správny, nakoľko priamym návrhom o určení vlastníckeho práva navrhovateľov by sa zasiahlo do alternatívnych možných výsledkov dedičského konania a vyporiadania BSM po nebohom V. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ďalej poukázal na obsah výpovedí osôb vypočutých v konaní. Navrhovateľ 2/ pojednávajúci vypovedal, že žalované pozemky sa nachádzajú v obci A.. Vedľa týchto pozemkov má svoj rodinný dom spolu s ďalšími pozemkami, ktoré sčasti zdedil a z časti odkúpil od svojich súrodencov. Predmetom tohto sporu je umiestnenie plotu na sporných pozemkoch. Mal 8 rokov, keď bol jeho otec za susedom pánom S., právnym predchodcom odporcov. Opýtal sa ho, či je ochotný podieľať sa na rekonštrukcii plotu, ktorý v tom čase bol drevený a rozpadal sa. Sused povedal jeho otcovi, že nech si postaví plot, aký chce a že sa nebude na tom finančne podieľať. Jeho otec postavil nový betónový plot, ktorý nahradil len pôvodný drevený bez zmeny hranice. V roku 2010 odporcovia začali búrať ich plot a postavili nový plot cez stred ich pozemku bez toho, aby sa ich niečo opýtali. Vec začala riešiť polícia, boli z časti pozastavené práce, avšak nový plot tam zostal. Susedia im povedali, že plot je zle postavený a že leží na ich pozemku. Oni si to preverili na úradoch, získali archívne dokumenty. Zistili, že ich starí rodičia kupovali tieto pozemky a nejakým nedopatrením sa to neodzrkadlilo na listoch vlastníctva. Takto sa stratilo predmetných 100 m², čo je predmetom tejto žaloby. Na otázku súdu, kedy sa prvýkrát dozvedel, že plot je postavený na pozemku odporcov, navrhovateľ 2/ odpovedal, že si to nepamätá presne, ale bolo to asi v roku 2003, keď odporcovia mali u seba geodeta, pričom im povedali, že plot je zle postavený a mali by sme to dať do poriadku. Pre neho to bola zaťažujúca vec a navrhol im, že to vyriešia nejakou finančne. Nemal čas kedy búrať plot a stavať nový. V tom čase mal firmu s 8 zamestnancami a mal iné priority. Nikdy netušil, že plot je zle postavený. Bol som z toho prekvapený.

Navrhovateľka 3/ na pojednávaní vypovedala, že do A. sa prisťahovala v roku 1985 z F. B.. Po svadbe išli bývať k svokrovcom. Nehnuteľnosti využívali tak, ako boli postavené a oplotené. V roku 2000 zomrel svokor a nasledovalo dedičské konanie. Po vzájomných dohodách medzi manželom a jeho súrodencami sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi domovej nehnuteľnosti a príslušných pozemkov. Uvedla, že problémy s oplotením, začali v roku 2003 a 2004, kedy prestavovali ich rodinný dom a potrebovali geodetov. Vznikli spory o hranicu pozemkov. Je pravdou, čo povedal manžel, že chceli pokračovať v stavebných prácach a nechceli ísť do sporu. Navrhli odporcom, aby im pozemok odpredali. Hanbí sa to povedať, ale povedali im 100.000,- Sk. Ceny si preverili a povedali sme im, že to by musel byť pozemok v A.. Navrhli cenu 20.000,- Sk.

Navrhovateľka 4/ na pojednávaní zo dňa 15.11.2012 vypovedala, že v roku 1958 sa vydala za V. M.. Chodili predtým spolu asi 4 roky. Ešte rok predtým pracovala na predajni v A. a pamätá si, že plot tam už bol a mal rovnakú líniu ako dnes postavený plot. Brali to tak, že je to ich a takto to aj užívali. Pamätá si, že keď susedia stavali dom, tak tam mali malý priestor a aj sa tam vyplácali nejaké veci, aby sa im zväčšil dvor. Ako to presne bolo, to si nepamätá. Nepamätá si presne, kedy sa dozvedela, že by mal byť plot zle postavený. Má takmer 80 rokov a k všetkým podrobnostiam sa už nedokáže vyjadriť.

Odporca 1/ na vypovedal, že v roku 2003 sa zoznámil so svojou terajšou manželkou D. B. a v roku 2006 sa vzali. Rozmýšľali, že si postavia rodinný dom, preto oslovili svokra - odporcu 3/, či by im pustil parcelu č. XX/X. On s tým súhlasil a odpredal im ju za symbolickú cenu. Pamätá si, že navrhovatelia si taktiež riešili svoje vlastníctvo a v roku 2008 bola geodeticky zameraná parcela č. XXX/X a následne dňa 27.07.2010 bola vytýčená jej hranica, o čom majú doklady od navrhovateľa 2/. Keďže táto hranica bola známa, oni si dali geodeticky zamerať opačnú stranu pozemku, kde taktiež vznikli nezrovnalosti, ktoré museli riešiť s opačným susedom, t.j. s pánom M.. Zistili, že ani predzáhradka nie je právne doriešená, konkrétne parcela č. XX/X a XXX/X patrila PD W.. Tieto parcely riadne odkúpili od družstva. Čo sa týka parcely XXX/X, túto taktiež odkúpili od svokra a parcela č. XXX/X naďalej patrí svokrovi. Boli tam nejaké problémy so zameraním, preto túto parcelu zatiaľ od svokra nežiadali. Skutočnosť, že je nesprávne osadený plot navrhovateľov vedeli minimálne od roku 1994, kedy sa robili geodetické zamerania. Vychádza pritom z geometrického plánu zo dňa 16.02.1995, ktorý bol úradne overený zo dňa 07.03.1995 a z listu Katastrálneho úradu v A. zo dňa 08.03.1994, kde upozorňujú na chyby, že uvedené nehnuteľnosti sú právne neusporiadané. S týmito dokladmi sa oboznámil v rokoch 2003 až 2006. Ďalšie geometrické plány sa robili v roku 2003 a v roku 2004, ktoré potvrdili, že plot je nesprávne vybudovaný. Riešili to tak, že časť plotu navrhovateľov zdemontovali a postavili nový plot na správne vytýčenej hranici. Poukázal na list navrhovateľov zo dňa 31.03.2003, v ktorom navrhovatelia uznávajú, že plot je nesprávne vybudovaný a že ponúkajú odkúpenie žalovaných nehnuteľností za 20,- až 40,- Sk za m². S týmto nesúhlasili, pretože nemali nikdy záujem nehnuteľnosti odpredať a teda nemôže byť pravda, že za pozemky pýtali 100.000,- Sk.

Odporkyňa 2/ na vypovedala, že sa pripája sa k tomu, čo povedal jej manžel. Ako dieťa si pamätá, že medzi susedmi vznikol spor práve ohľadom toho, že pozemky sú nevysporiadané.

Odporca 3/ na pojednávaní vypovedal, že pred rokom 1988 som sa staral a doopatroval svojho deda Q. S.. Za túto jeho starostlivosť sa dohodli, že jeho syn V. S. z K. mu prevedie nehnuteľnosti, o ktoré mal záujem a ktoré susedili s navrhovateľmi. Kúpna zmluva bola podpísaná v roku 1988 a on začal užívať nehnuteľnosti ako boli oplotené. V roku 1994 prišla výzva s katastra, že pozemky nie sú riadne zamerané a doriešené. Bol vyhotovený geometrický plán, kde sa preukázalo, že plot je nesprávne postavený. Bol s tým za susedmi, ktorí mu povedali, že to nemôže byť pravda a že plot je správne postavený. Myslel si, že veci sa doriešia po tom, ako bude urobený ROEP. Ani toto však situáciu nevyriešilo. Nerozumie tomu, prečo je tento spor, keď on má vlastnícke listy a navrhovatelia si len natiahli šnúru kade tade a riadia sa tým, čo jedna babka povedala. S týmto nemôže súhlasiť. Navrhovatelia užívajú ich pozemky a za toto užívanie im nikdy nič nedali.

Právny zástupca odporcov na pojednávaní uviedol, že dohody z roku 1942 neboli predmetom zápisov do pozemkovej knihy, a teda nemohli vzniknúť ani právne účinky z tejto zmluvy. Účastníci vedeli od začiatku, že sú problémy s hranicami, pričom si mysleli, že ROEP tieto problémy vyriešil. Po vykonaní ROEP-u bolo zistené, že v celej lokalite sú nezrovnalosti a zrejme geodeti tieto veci riešili cez opravu v katastri, aby im sedeli m². Je dosť pravdepodobné, že trojuholník, ktorý je predmetom žaloby, nemal byť trojuholníkom, ale hranica mala byť rovnobežne popri plote s tým, že by zasiahla aj do domovej nehnuteľnosti navrhovateľov. Aby nevznikli veľké spory medzi susedmi, geodeti to riešili praktickým zameraním pozemkov tak, aby nedochádzalo ku sporom. Tak vznikali rôzne výmery do 100 m?, ktoré sú prípustnou odchýlkou na katastri.

Svedok Q. S. vypovedal, že v pojednávacej miestnosti pozná M. a odporcov z videnia. Uviedol, že v minulosti bola veľká záhrada, ktorá sa rozdelila pre štyroch. Pozemky sa oplotili a medzi susedmi nevznikali žiadne spory, tieto nastali až potom, keď sa spísal závet a on bol vydedený. Prebehol súd. Počas výsluchu bolo zistené, že svedok sa nedokáže zrozumiteľne a jasne vyjadrovať. Na jednoduché otázky mlčí a hovorí nelogické informácie.

Svedok Q. V. vypovedal, že v pojednávacej miestnosti pozná účastníkov konania, sú to susedia. Bol oslovený, či bude svedčiť o plote, ktorý je medzi týmito susedmi. On s tým súhlasil. Uviedol, že v roku 1983 začal stavať svoj rodinný dom, do ktorého sa nasťahoval v roku 1986 a prihlásil sa tam aj na trvalý pobyt. Oproti cez cestu bývajú M., a za nimi je záhrada V.. Nevie, ako sa mladí momentálne volajú. Odvtedy čo tam býval, pamätá si, že tam bol betónový plot. O problémoch medzi susedmi sa dozvedel minulý rok, vec riešila aj polícia. Podľa jeho informácií vznikol spor o správnom vytýčení hranice pozemkov. V. si vybudovali plot a M. s tým nesúhlasili. Hovorili mu, že ide o ich pozemok. O tomto spore vie len od navrhovateľov, ktorí mu povedali, že V. si nárokujú na pozemok, ktorý patrí M..

Svedkyňa D. V. vypovedala, že v pojednávacej miestnosti pozná účastníkov konania, sú to susedia. Bola oslovená, či bude svedčiť o plote, ktorý je medzi týmito susedmi. Ona s tým súhlasila. V pojednávacej miestnosti pozná vnučku s manželom, svojho syna a M., ktorí ich chcú vyvlastniť. K veci uviedla, že mohlo to byť tak rok pred smrťou jej mamy, ktorá zomrela v roku 1979 a môže to aj odprisahať, že prišla za mamou. Tá jej hovorila, že bola za ňou mama navrhovateľa 2/, ktorá prišla s papierom a milo sa jej prihovarila, či by jej podpísala jeden papier. V tomto papieri sa mal riešiť prevod cviku pozemku, ktorý bol medzi nimi a M.. Mama povedala, že sa musí poradiť s otcom a že si to rozmyslí. Asi o dva týždne opätovne prišla pani M. a už agresívnejším spôsobom žiadala od jej mamy podpis. Dokonca si priniesla aj pero. O tomto vie taktiež len z rozprávania jej mamy. Pri tomto stretnutí nebola prítomná. V roku 1979 jej mama zomrela, ona v tom čase mala iné povinnosti, ako riešiť pozemky pani M., ktoré od nich žiadala. Starala sa o svojho veľmi chorého muža a doopatrovala aj svojho otca. Pamätá si, že po smrti jej mamy rodina M. vybudovala nový plot, tak ako to potrebovali, teda plot išiel rovno a nie do šikma, ako to bolo pred smrťou jej mamy. Na ich pozemku mali humno, pestovali tam zemiačky, mali tam ovocné stromy, chodievala pomáhať. Pamätá si miestne pomery. M. budovali nový plot krátko po smrti jej mamy. Uviedla, že M. plot vybudovali od začiatku nesprávne, aj budovy a garáže, ktoré sú na ich pozemku, sú postavené inak, ako majú. Pred betónovým plotom tam bol latkový plot a naši neskôr dali tam aj pletivo. Potvrdila, že M. nekopírovali pôvodný plot, ale odrezali si špic, ktorý potrebovali. Na rozdelenie humna po roku 1942 si nepamätá. Latkový plot tam mohol byť dávnejšie, ona si ho pamätá od svojich 12 rokov. Latkový plot bol urobený tak, ako bol zameraný, došikma. Jej rodičia neskôr tento latkový plot vymenili za pletivový. Išlo o provízorne riešenie, čo pozháňali, to tam dali. Nepamätá si, kedy jej rodičia latkový plot vymenili za pletivový. M. sa na výmene pletiva nepodieľali. Tento pletivový plot išiel šikmo do špica. Nešiel rovno. Na vybudovaní betónového plotu sa jej rodina nepodieľala. V čase, keď bol vybudovaný betónový plot, otec ešte žil. Otec zomrel 5 rokov po smrti svojej ženy. Nepamätá, že by niekto z jej rodiny namietal vybudovanie betónového plotu. Jej otec tam síce býval, ale mal zdravotné problémy. Mal problémy s prostatou. Psychické problémy nemal.

Svedok E. Q. vypovedal, že v pojednávacej miestnosti pozná M., sú to jeho synovci po jeho sestre. Pozná odporcu 2/ z videnia a odporcu 3/, ktorý je M. alebo V.. Je rodený A.. Býva v W., čo môže byť asi 2 km. K veci uviedol, že ako chlapec chodil za babičkou do A., kde teraz bývajú M.. V roku 1949 nastúpil na vojenskú službu a počas tejto služby mu došiel telegram, že mu zomrel švagor. Išiel na pohreb. V tom čase mal 22 rokov a otec navrhovateľa 2/ mohol mať 15 rokov. Sestra zostala bez muža, ktorého zabil blesk na roli. Veľmi dobre si pamätá miestne pomery, nakoľko tam chodil pomáhať. Chodieval tam kosiť a orať a inak vypomáhať. Za susedov mali V., M. a V., pričom V. považovali za rodinu, boli to ich krstní. Pamätá si, že medzi susedmi bol prútený alebo drevený plot, ktorý sa neskôr vymenil za pletivový, pričom zo začiatku ani stĺpky neboli osadené do betónu. Až neskôr sa to zmenilo. Potvrdil, že keď sa pletivo vymieňalo alebo vylepšovalo, nikdy nezmenilo svoju polohu. Až pred dvoma rokmi bol na návšteve a zistil, že je medzi susedmi vybudovaný došikma nový plot. Nerozumel tomu, nikdy to takto predtým nebolo. Pýtal sa svojej rodiny, že čo sa stalo. Oni mu povedali, že sú tam so susedmi nejaké nedorozumenia. Pôvodný plot bol v rovine. Teraz je to došikma. Nepamätá si, že by medzi susedmi vznikali nejaké spory ohľadom hranice pozemkov. Medzi susedmi bolo dobré spolunažívanie. Uviedol, že betónový základ oplotenia vznikol v 80. rokoch. Ak si dobre pamätá, tak toto oplotenie nebudovali M., ale ich susedia. Bolo to oplotenie z ich strany. Ak povedal, že vybudovali betónový plot odporcovia, mal na mysli šikminu, ktorá je tam teraz. O problémoch s plotom sa dozvedel asi dva roky spätne. O to, či hranica pozemku zodpovedala aj zápisom v katastri, sa nikdy nezaujímal. Bral to tak, ako to je. Medzi susedmi neboli problémy. Nebol medzi nimi žiaden pohyb, ak sa plot opravoval, zachoval si svoju polohu.

Svedok M. M. vypovedal, že bol za pani M., tá mu stručne povedala, o čo ide. V pojednávacej miestnosti pozná F. (odporcu 1/), je to jeho vzdialená rodina, bratranec z druhého kolena. Potom pozná D. (odporcu 2/), ktorá je dcéra J. (odporcu 3). J. je tiež jeho vzdialená rodina. Nevie prečo ju títo A. do týchto sporov zaťahujú. V. je jeho sused a s ním má všetko vysporiadané. Aspoň si tak myslí. K veci uviedol, že je

rodený A., žije tam od roku 1953 a s výnimkou šiestich rokov, čo býval v N. V. nad M., tam býva doteraz. V 80-tich rokoch začal stavať svoj rodinný dom a už vtedy zistil, že sú tam nejaké problémy s pozemkami a ich hranicami. Hlavne sa zaujímal o svoj pozemok. O ostatné sa nezaujímal. Táto skutočnosť sa potvrdila v roku 2005 a 2006, keď začal na jeho pozemkoch stavať jeho syn P.. Boli vykonané geodetické merania, ktoré robila Ing. K.. Vtedy sa potvrdilo, že asi jeho 50m² užíva rodina V., resp. B.. Medzi nimi neboli predtým žiadne spory a on tomu ani nevenoval väčšiu pozornosť. V roku 2010 v novembri sa robili ďalšie zamerania a bolo potrebné doriešiť jeho 50m². Rokovali a do úvahy prišlo odkúpenie pôdy. Nakoniec sa nedohodli, že každý si ponechal to, čo mu patrí. Kvôli tomuto sa zmenilo oplotenie a on naspäť získal svojich 50m². Pamätá si, že asi pred 5-timi rokmi došlo k stretnutiu medzi ním a navrhovateľom 2/. Nešlo o žiadne formálne stretnutie, bolo to na ulici. Bavili sa o tom, že on mal problémy so zameraním pozemku a bolo zrejmé, že pán M. užíva pôdu pána V.. Bavili sa o tom, že pán M. má záujem túto pôdu odkúpiť. On mu povedal, že nie je jeho priamy sused a teda v tejto veci mu nemôže nijako pomôcť. Myslí si, že pán M. trošku o tom vedel, že jeho pozemok nemá správne ohraničený. Myslí si to preto, že katastrálna mapa je verejne prístupná a je možné si ľahko overiť, že pozemky sú nesprávne oplotené. Svedok uviedol, že svoj rodinný dom dostaval pred 30-timi rokmi, 3 roky ho staval. Mal také tušenie, že pozemky sú zle ohraničené. Nikto to však neriešil, pretože bola komunistická doba. K plotu uviedol, že čo si pamätá, bola tam rovina. Keď mal ale 15 rokov, tak M. s ďalším pánom tam robili nejaké zemné a výkopové práce. On ako chlapec si nepamätá, či došlo aj k nejakej reálnej zmene hranice pozemkov. Teraz je situácia taká, že je tam šikmina, ktorá podľa neho zodpovedá geodetickému zameraniu pozemkov, čo je vidieť na katastrálnej mape. Pamätá si, že v susedstve bol ešte transformátor a že oplotenia medzi susedmi boli v rovine.

Svedkyňa Z. V. vypovedala, že v pojednávacej miestnosti pozná brata, švagrinu a jej manžela. Vedľa nich sedí ich právnik. Na druhej strane pozná manželov M., sú to jej susedia. V blízkosti má postavenú záhradnú chatku, býva tam prakticky nonstop. K veci uviedla, že je vnučka Jána a Z. S.. Ako dieťa trávila u starých rodičov celé prázdniny. Boli tam čerešne, jablká a orechy. Bolo tam vždy čo robiť. V 1981 tam získala pozemok, ktorý sa nachádza asi 30 metrov od jej brata a rodiny M.. Bolo to v roku 1994, keď jej švagriná ukazovala list z katastra, že sú problémy s hranicami a oplotením pozemkov. O rok neskôr, v roku 1995 prišla pani Ing. K. z S. B. a s pásmom sa premeriavali pozemky. Pri tomto zameriavaní bol prítomný aj pán Q. M. a vie, že v tom čase medzi susedmi bola nejaká potýčka. Pani K. povedala pánovi M., aby sa inak správal voči susedom, lebo keby sa išlo do podstaty, tak bolo zrejmé, že oplotenie nie je správne vybudované a že budovy, ktoré vybudovala rodina M. ležia na hranici pozemkov. Teda pán M. musel dobre vedieť, že oplotenie nie je správne vybudované. Pamätá si, že v roku 1980 otec pána navrhovateľa 2/ budoval nové oplotenie. Nepamätá si, že by to robil na základe nejakého zamerania alebo geometrického plánu, teda sa to robilo, ako chceli. Ďalšie zameranie sa robilo v roku 2003, keď sa uskutočňoval v dedine ROEP. Konkrétne ho robila firma Geoplán z Trenčína. Za túto firmu prišiel pán N.. Požiadala ho, či by im opätovne zameral ich pozemky. Táto firma bola dobre vybavená, vedela pozemky zamerať cez družicu, pričom geodet našiel ešte pôvodné koly, ktoré museli zapustiť naši predkovia a jednoznačne sa preukázalo, že oplotenie zo strany M. je zle vyhotovené. Ďalšie zameranie urobil pán M. sám, a to prostredníctvom geodeta Ing. B.. Aj tento geodet potvrdil správnosť predchádzajúcich zameraní. Celý tento spor považuje za nezmysel. Za zlo alebo pomstu zo strany M.. Čo ešte majú urobiť, keď trikrát bol pozemok zameraný a je jasné, že oplotenie je nesprávne vybudované. Keď došlo k tretiemu zameraniu, tak bola iniciátorom toho, aby sa vybudovalo aj nové oplotenie, ktoré bude správne ležať na hranici pozemkov, nakoľko predtým, koľíky, ktoré tam boli, tak pani M. vyhádzala. To sa nakoniec aj podarilo a nové oplotenie je vybudované. Je pravdou, že v minulosti tam takáto šikmina nebola. Vypovedala, že v 80-tich rokoch rodina M. zmenila hranicu pôvodného oplotenia, ale tá šikmina nebola taká výrazná, ako je teraz. Tento pocit je tam preto teraz taký, lebo došlo aj k odsunutiu oplotenia od budov, ktoré vybudovala rodina M. a boli až na samej hranici pozemkov. Tá šikmina nejde rovnomerne, ale sa v jednom bode zlomí. Jej rodina zmenu oplotenia, ktorá sa mala uskutočniť v roku 1980, neriešila. V roku 1979 zomrela jej stará mama, dedo mal problémy s dýchaním a aj iné mužské problémy, pričom sa zdržoval v prednej časti. Boli iné starosti, ako riešiť zmenu oplotenia. Po babkinej smrti v rámci dedičského konania pripadla záhrada jej strýkovi V. S., ktorý v tom čase býval v K.. Pamätá si, že ešte v 80-tich rokoch nejaký pán M. a pán V. z katastra robili zameranie pozemkov v celej dedine. Ohľadom jej parcely by našla o tom aj nejaký doklad. Už vtedy sa hovorilo o nesprávnom zameraní týchto pozemkov z pohľadu vybudovania oplotení. Jej brat J. pozemok kúpil od jej strýka V. asi v 1982 roku, pričom jej strýko sa o pozemok vôbec nezaujímal a chodieval tak raz do roka k nim na návštevu. Tento pán sa nebude vedieť vôbec vyjadriť k hraniciam pozemkov a ich oploteniu. Situáciu ohľadom nesprávneho vybudovania nového oplotenia riešili. Išlo najmä o ústne rozhovory a vážnejšie sa vec začala riešiť až potom, čo

prišla výzva zo správy katastra z roku 1994. Dokonca tam hrozila aj nejaká pokuta. Podľa jej názoru správa katastra riešila nielen M., ale aj ostatných susedov, a to pána M. a pána V.. Svedkyňa potvrdila, že od roku 1980 tam nebola žiadna šikmina, ale oplotenie išlo rovno. Má pocit, že pán M. koná nefér. Jeho konanie považuje za zvláštne. Poukázala na jeho rozpínavosť, keď zbúral dve garáže a takisto dve izby, čo mal pre svoju starú mamu, pričom si tam vybudoval nový dom a súčasné oplotenie, ktoré oni vybudovali, mu kríži vo výhlade. Problémy má nielen s nimi, ale aj z inej strany svojho pozemku, kde zvalil iné oplotenie. Má pocit, že všetci jeho susedia by sa mali odsťahovať, aby ich to neobmedzovalo v ich podnikaní. Uviedla, že jej dedko trpel záduchom a mal pomerne veľké zdravotné komplikácie. Je pravdou, že v roku 1983 spísal závet, tento však spísal doma na posteli v prítomnosti dvoch svedkov. Opätovne opakuje, že pre zdravotné problémy jej dedo nedokázal susedské problémy riešiť.

Okresný súd ďalej uviedol, že sa na pojednávaní oboznámil aj s podaniami účastníkov konania spolu s prílohami, ďalším spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav vecí:

Predmetom návrhu sú nehnuteľnosti pozemok C-KN parcela č. XXX/X záhrady o výmere 49 m², pozemok C-KN parcela č. XXX/X záhrady o výmere 7 m², vedené Správou katastra N. V. nad M. na LV č. XXX pre katastrálne územie A., ktoré sú vedené v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcov 1/ a 2/ ako manželov a pozemok C-KN parcela č. XXX/X záhrady o výmere 38 m², vedené Správou katastra N. V. nad M. na LV č. XXX pre katastrálne územie A., ktoré sú vedené vo výlučnom vlastníctve odporcu 3/. Žalované parcely majú celkovú výmeru 94 m². Dňa 02.12.1942 bola uzatvorená zmluva o zrušení podielového spoluvlastníctva medzi rodinami Q. S. a jeho manželkou Z. S., Q. M. a jeho manželkou P. M. a W. V. a jeho manželkou P. V. na nehnuteľnosti zapísané v PKV č. XXX a č. XXX pre katastrálne územie A.. Zmluvné strany v tejto zmluve prehlásili, že spoločné vlastníctvo a držbu týchto nehnuteľností raz navždy zrušujú k vôli sceleniu a k snadnejšiemu užívaniu a obrábaniu s tým, že každý dostal svojmu podielu zodpovednú nehnuteľnosť tak do výmery i čo do hodnoty, a preto jeden druhému nič nedoplácal. Na základe tejto dohody začali žalované parcely fakticky užívať právni predchodcovia navrhovateľov. Q. M. a jeho manželka P. M. na základe dohody z roku 1942 začali užívať PKV parcelu č. XX/X záhradu o výmere 1259 m². Aktuálne je uvedená nehnuteľnosť rozdelená na menšie C-KN parcely a sú vedené na LV č. XXX a č. XX pre katastrálne územie A.. Matematickým sčítaním okresný súd zistil, že aktuálne C-KN parcely majú celkovú výmeru 1153 m², teda o 106 m² menej, ako mala pôvodná PKV parcela č. XX/X v roku XXXX. Na podklade tejto dohody boli medzi susedmi vybudované oplotenia, pričom plot medzi účastníkmi konania ako aktuálnymi vlastníkmi susedmi bol vybudovaný minimálne od roku 1950, čo mal okresný súd preukázané na základe výsluchu účastníkov konania a svedkov. Počas tohto obdobia sa menila kvalita plotu. Na začiatku bol vybudovaný drevený plot, ktorý sa neskôr zmenil na pletivový a v 80. rokoch za betónový.

Podľa zistení okresného súdu medzi účastníkmi konania bolo sporné, či v 80. rokoch plot zmenil svoju pôvodnú hranicu. B. E. Q. a M. M. vypovedali, že plot počas svojej existencie nezmenil svoju polohu. Naproti tomu svedkovia D. V. a Z. V. vypovedali, že plot v 80. rokoch zmenil svoju hranicu. Vzhľadom na rodinné pomery svedkov D. V. a Z. V. k odporcom a osobnú neznášanlivosť voči navrhovateľom, ktorá bola svedkami prezentovaná počas ich výsluchu, okresný súd považoval uvedené výpovede za účelové a nevierohodné. Je nelogické, ak by navrhovatelia bez akéhokoľvek súhlasu svojoľne zmenili pôvodnú hranicu a právni predchodcovia odporcov, resp. ich najbližšia rodina, by túto skutočnosť nenamietali viac ako 10 rokov relevantným spôsobom (napr. listom, žalobou a pod). Okresný súd poukázal na to, že správnosť tohto jeho záveru je podporená aj výpoveďou odporcu 3/, ktorý uviedol, že o nesprávnosti osadenia plotu navrhovateľov vedeli minimálne od roku 1994, kedy sa robili geodetické zamerania.

Okresný súd ďalej zistil, že navrhovateľka 4/ spolu so svojím manželom V. M., nar. XX.XX.XXXX, získali do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pozemky zapísané na LV č. XXX a XX pre katastrálne územie A. na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.1970 od P. M.. Zmluva bola M. notárstvom v Trenčíne zaregistrovaná pod č. I 226/70 dňa 19.08.1970. Od roku 1994 medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že plot medzi susedmi nie je správne osadený. Táto skutočnosť vplývala z geometrického plánu zo dňa 16.02.1995, ktorý bol úradne overený dňa 07.03.1995 a z listu Katastrálneho úradu v Bratislave zo dňa 08.03.1994, kde katastrálny úrad upozornil, že uvedené nehnuteľnosti sú právne neusporiadané. Na základe týchto podkladov sa uskutočnili viaceré geodetické merania, ktoré potvrdili nesprávnosť osadenia betónového plotu. Dňa 29.10.1999 V. M. zomrel bez zanechania závetu, pričom na základe dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva manželov pozemky zapísané na LV č. XXX a XX pre katastrálne územie A. nadobudol navrhovateľ 2/. Predmetom vyporiadania BSM, resp. dedenia neboli žalované parcely. Dňa 03.07.2008 navrhovateľ 2/ na podklade Kúpnej zmluvy predal pozemky zapísané na LV č. XXX a XX pre katastrálne územie A. na odporcu 3/. Dňa 19.09.2008 navrhovateľ 3/ na podklade

Kúpnej zmluvy predal pozemky zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie A. na odporcu 1/ a 2/ do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Okresný súd poukázal na znenie § 130 ods. 1, § 134 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka a na to, že vydržanie je osobitným originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva. Na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním musia existovať určité predpoklady a to spôsobilý predmet vydržania, oprávnenosť držby veci alebo práva a nepretržitosť a dlhodobosť trvania držby. Vo všeobecnosti pod oprávnenou držbou treba rozumieť faktické ovládanie veci (vykonávanie práva) spojené s vôľou nakladať s ňou ako so svojou v dobrej viere, že držiteľovi táto vec patrí. Pri oprávnenej držbe musí byť teda splnená (okrem iných) aj podmienka dobrej viery držiteľa, že mu vec patrí. Skutočnosť, či držiteľ veci je alebo nie je dobromyseľný, treba vždy hodnotiť objektívne a to nielen z hľadiska osobného presvedčenia držiteľa veci. Dobrú vieru treba chápať ako presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje určitú vec. Ide teda o psychický stav, o vnútorné presvedčenie subjektu, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Možno o nej usudzovať len z okolností, za ktorých sa tento psychický stav navonok prejavuje. Tvrdenie držiteľa o tom, že mu vec patrí, musí byť preto podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo dôvodné, a to nielen pri jeho vstupe do držby, ale po celú vydržačiu dobu.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel, že právni predchodcovia navrhovateľov 1/ až 3/ a navrhovateľka 4/ a jej manžel boli dobromyseľnými držiteľmi žalovaných nehnuteľností niekoľko desaťročí a v ich oprávnenej držbe ich nikto nerušil. Podľa názoru okresného súdu Dobromyseľnosť odporcov možno odvodzovať od zmluvy o vyporiadaní spoločného spoluvlastníctva z roku 1942, ktorá založila rozsah užívania nehnuteľností susedských rodín, vybudovaním susedského plotu minimálne od roku 1950 a najmä od Kúpnej zmluvy z roku 1970, ktorou sa navrhovateľka 4/ spolu so svojím manželom fakticky ujali žalovaných nehnuteľností a nerušene ich užívali až do roku 1994 ako riadni vlastníci. Odporcovia síce namietali, že dobromyseľnosť držiteľov bola spochybňovaná aj pre rokom 1994. Podľa názoru okresného súdu na preukázanie týchto tvrdení do skončenia dokazovania však o tom nepredložili žiadne hodnoverné dôkazy. Neopomenuteľným faktom zostáva aj pasivita odporcov, keď až po roku 1994 začali rokovať s navrhovateľmi, ako sa vyriešia sporné vlastnícke vzťahy a ochrany svojho domnelého vlastníctva sa začali domáhať až v posledných rokoch pred podaním návrhu.

Podľa názoru okresného súdu jediným možným predpokladom narušenia dobromyseľnosti právnych predchodcov navrhovateľov a najmä navrhovateľky 4/ a jej manžela bola skutočnosť, že ak by si preverili mapu určeného operátu na katastri nehnuteľností, zistili by, že užívajú cudzie nehnuteľnosti. Vzhľadom na to, že v roku 1942 právni predchodcovia navrhovateľov nadobudli do užívania pozemok o výmere 1259 m², pozemok oplotili a v súčasnosti sú navrhovatelia vedení ako vlastníci pozemkov o výmere 1153 m², podľa názoru okresného súdu im nie je možné pripísať mieru neopatrnosti alebo ľahkovážnosti, že takto nepostupovali, alebo že bez akéhokoľvek podnetu neriešili otázku skutočných vlastníckych vzťahov.

V závere odôvodnenia rozsudku okresný súd dodal, že navrhovateľka 4/ a jej manžel nadobudli najneskôr vlastnícke právo vydržaním na základe účinnosti novely Občianskeho zákonníka č. 509/1991 Zb., t.j. k 01.01.1992, a to s poukazom na § 868 a § 872 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov okresný súd rozhodol, tak že podanému návrhu vyhovel.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešným navrhovateľom priznal náhradu trov konania tak, ako ich podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a), b) a c), ods. 5 písm. b), § 15, § 16 ods. 3 § 17 ods. 1 a § 18 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z., zákona č. 283/2002 Z.z. a opatrenia MPSVaR SR č. 260/2004 Z. z. a č. 632/2008 Z.z. vyčíslil ich právny zástupca, v celkovej výške 1.095,98 eur.

Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie odporcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodov, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nedostatočne zistil skutkový stav veci, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Odporcovia v dôvodoch odvolania uviedli, že odôvodnenie preukázania naliehavého právneho záujmu okresným súdom, tým že je daný uplatnením ochrany vlastníctva, považujú za nesprávne a nedostatočne odôvodnené. Podľa ich názoru navrhovatelia dostatočne nepreukázali naliehavý právny záujem

na určení. Odporcovia ďalej namietali správnosť záveru okresného súdu, podľa ktorého právni predchodcovia navrhovateľov 1/ až 3/ a navrhovateľ 4/ boli dobromyseľnými držiteľmi. Odporcovia poukázali, že uvedený záver okresný súd odvodil od zmluvy o vyporiadaní spoločného spoluvlastníctva z roku 1942, ktorá založila rozsah užívania minimálne od roku 1950 a najmä od kúpnej zmluvy z roku 1970, ktorou sa navrhovateľ v 4/ rade spolu so svojím manželom fakticky ujali žalovaných nehnuteľností a nerušene ich užívali až do roku 1994 ako riadni vlastníci. Okresný súd Ďalej uvádza, že odporcovia síce namietali, že dobromyseľnosť držiteľov bola spochybňovaná aj pred rokom 1994, na preukázanie týchto tvrdení do skončenia dokazovania však o tom nepredložili žiadne hodnoverné dôkazy. Neopomenuteľným faktom podľa okresného súdu zostáva aj pasivita odporcov, keď až po roku 1994 začali rokovať s navrhovateľmi ako sa vyriešia sporné vlastnícke vzťahy a ochrany svojho domnelého vlastníctva sa začali domáhať až v posledných rokoch pred podaním žaloby. Uvedené odôvodnenie okresného súdu odporcovia považujú za nesprávne. Okresný súd preniesol dôkazné bremeno na odporcov napriek tomu, že dobromyseľnosť a dobrú vieru pri oprávnenej držbe majú preukazovať navrhovatelia. Je tu rozpor vo výpovediach účastníkov a vo svedeckých výpovediach, ktorý okresný súd nebral do úvahy. Svedkovia E. Q. a M. M. vypovedali, že plot hranicu nezmenil, naproti tomu D. V. a Z. V. vypovedali, že plot hranicu zmenil. Okresný súd sa s touto skutočnosťou vypořiadal len tým, že výpovede, ktoré boli v prospech odporcov považoval za účelové a nevierohodné. Argument, že je nelogické, že právni predchodcovia odporcov túto skutočnosť nenamietali, a preto to nie je možné, je nedostačujúci. Svedkyňa D. V. vo svojej výpovedi pod prísahou uviedla, že matka navrhovateľa v 2/ rade bola v roku 1979 za jej mamou ohľadom vyriešenia vlastníckych vzťahov. To svedčí o tom, že právni predchodcovia navrhovateľov neboli dobromyseľní. Aj svedok M. M. uviedol, že v 80-tich rokoch, keď začal stavať svoj dom, zistil, že sú tam problémy s pozemkami a ich hranicami. Uvádza, že sa stretol aj s navrhovateľom v 2/ rade, ktorý užíval neoprávnené pôdu vo vlastníctve p. V.. Opäť je tu teda odôvodnená pochybnosť o dobromyseľnosti navrhovateľov, ktorú okresný súd nevzal do úvahy. Aj svedkyňa Z. V. uviedla, že navrhovateľ v 2/ rade nie je dobromyseľný, že ešte za života jej deda - Q. S. sa zmenilo oplotenie, avšak nakoľko mal zdravotné problémy, tak to neriešil súdnou cestou, ale len ústne. Právni predchodcovia navrhovateľov boli podľa výpovede svedkov viackrát za právnymi predchodcami odporcov tieto vlastnícke vzťahy riešiť, avšak k ich vyriešeniu nikdy neprišlo. Okresný súd nemôže dávať odporcom za vinu, že sa ich predchodcovia nebránili súdnou cestou, pretože v tej dobe sa takéto spory riešili prostredníctvom súdu len výnimočne a odporcovia nemôžu niesť zodpovednosť za konanie svojich predchodcov.

V prípade, ak by odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa došlo by podľa názoru odporcov aj k porušeniu dobrých mravov, nakoľko je zjavné, že minimálne od roku 1994 navrhovatelia vedia o nevyřiadaných vlastníckych vzťahoch a neoprávnenom užívaní pozemkov a od toho času nemôže byť dobromyseľní držiteľia pozemkov, napriek tomu žalobu podali až v r. 2011, keď došlo k eskalácii susedského sporu a takýmto spôsobom sa ho snažia vyriešiť, aj keď vlastnícke právo k týmto pozemkom nikdy nenadobudli a užívali ich neoprávnené. O tejto skutočnosti svedčí aj uzatvorenie účelových zmlúv v roku 2008, ktoré navrhovateľ v 2/ rade uzatvoril s navrhovateľom v 1/ a následne navrhovateľ v 1/ rade s navrhovateľom v 2/ rade a v 3/ rade. Okresný súd pritom nesprávne uviedol, že sa jedná o prevod na odporcov. Týmito zmluvami navrhovatelia len potvrdili, že mali vedomosť o neoprávnenom užívaní a nemôžeme hovoriť o dobromyseľnej držbe. Napriek tomu si okresný súd tieto zmluvy od navrhovateľov nevyžiadal. Takýmto prevodmi pozemkov, ktoré boli účelovo vytvorené sa snažili obísť stavebný zákon, aby neboli odporcovia prizvaní k stavebnému konaniu. Okresný súd ďalej uznáva, že právni predchodcovia si mohli overiť na mape určeného operátu, či neužívajú aj cudzie nehnuteľnosti, čo však nikdy neurobili, napriek tomu si oplotili pozemok väčší o 106 m². Právni predchodcovia navrhovateľov túto skutočnosť zistili neskôr a snažili sa ju riešiť s právnymi predchodcami odporcov, čo odporcovia už uviedli, o čom svedčia svedecké výpovede. Okrem toho odporcovia namietajú samotné odôvodnenie rozsudku, kde sa okresný súd obmedzil len na zhrnutie konania, uviedol niekoľko relevantných ustanovení zákonov, avšak samotnej dobromyseľnosti držby a ostatným podmienkam vydržania venoval len 3 odseky. Takéto odôvodnenie považujú za nedostatočné, okresný súd sa nevyřiadal so všetkými argumentmi odporcov, výpovedami svedkov, nevykonal ani dostatočné dokazovanie s ohľadom na mapy určeného operátu z rozhodného obdobia atď.. Z uvedených dôvodov odporcovia majú za to, že rozhodnutie okresného súdu je nesprávne a dostatočne neodôvodnené, navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno, že oni, resp. ich právni predchodcovia splnili podmienky vydržania, najmä v časti dobromyseľnej držby, okresný súd naopak toto bremeno preniesol na odporcov, ktorí mali preukázať, že navrhovatelia, resp. ich právni predchodcovia neboli dobromyseľní.

Na základe vyššie uvedeného odporcovia navrhli, aby odvolací súd vydal nasledovné rozhodnutie:

Súd mení rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 10C/119/2011-161 zo dňa 19.03.2013 tak, že návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamieta. Navrhovatelia sú povinní uhradiť odporcom trovy konania na súde prvého stupňa a trovy odvolacieho konania do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu odporcov tak, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozhodnutia, prípadne navrhli alternatívny petít rozhodnutia odvolacieho súdu:

Súd zrušuje rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 10C/119/2011-161 zo dňa 19.03.2013 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

K odvolaniu odporcov sa písomne vyjadrili navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Podľa názoru navrhovateľov výhrady odporcov v odvolaní nie sú dôvodné. Majú za to, že naliehavý právny záujem na podanom určovacom návrhu je daný tým, že odporcovia chcú dosiahnuť zosúladenie právneho stavu so skutkovým stavom. Navrhovatelia ďalej vo vyjadrení poukázali na už nimi tvrdené skutočnosti v predchádzajúcom konaní a na výpovede svedkov D. V., E. Q. a M. M.. Z výpovedí uvedených svedkov vyplýva, že držba bola nerušená až do roku, 2011, kým odporcovia svojvoľne neodstránili existujúce oplotenie. Žiadny dôkaz nepreukázal, že by do roku 1994 niekto spochybňoval hranicu, na ktorej bolo vybudované oplotenie, pričom podľa názoru navrhovateľov okresný súd správne vyhodnotil výpovede D. V. a Z. V.. S poukazom na znenie ustanovenia § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa názoru navrhovateľov odporcovia musia preukázať, že právni predchodcovia navrhovateľov nemohli byť vo svojej držbe dobromyseľní. Navrhovatelia v tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu z 01.03.2011 sp. zn. 5Cdo/30/2010, podľa ktorého ustanovenie § 134 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka upravuje vydržanie ako osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Ide o nadobudnutie vlastníckeho práva na základe inej skutočnosti ustanovenej zákonom. Vydržanie vlastníckeho práva je jeho nadobudnutie v dôsledku kvalifikovanej držby veci, vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej úpravy daná „so zreteľom na všetky okolnosti“. Opakom ovládania veci držiteľom je nečinnosť vlastníka. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. V prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť, alebo ak tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci jej oprávneným držiteľom a pri splnení ďalších podmienok ju vydrží. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym. Na základe uvedeného sú navrhovatelia presvedčení, že okresný súd vykonal potrebné dokazovanie a vec správne právne posúdil. Preto navrhli, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny a zaviazal odporcov k náhrade trov odvolacieho konania vo výške 161,38 eur, ktorými trovami sú trovy právneho zastúpenia a pozostávajú z odmeny za podanie vyjadrenia vo výške a 25,81 eur + režijný paušál a 7,81 x 4 + 20% DPH.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Na základe preskúmania správnosti napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bolo návrhu navrhovateľov vyhovené, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení napadnutého rozsudku a podľa § 219 ods. 2 O. s. p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru okresný súd sa už v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom vypořiadal so všetkými rozhodnými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odporcovia prezentovali aj počas konania pred okresným súdom.

Z hľadiska dôvodov odvolania odvolací súd na potvrdenie správnosti záveru okresného súdu o existencii naliehavého právneho záveru na určovacom návrhu v zmysle § 80 písm. c) O. s. p. považuje za potrebné

uviesť že okresný súd v tejto súvislosti správne poukázal na ustanovenia § 7 písm. c) a § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“), účelom ktorého zákona je evidencia vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam v súlade so skutočným stavom. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že uvedený účel zákona je priamo premietnutý aj do ustanovenia § 70 ods. 2 katastrálneho zákona, ktoré ustanovenie hovorí o záväznosti tam uvedených údajov katastra (aj údaje o právach k nehnuteľnostiam), pokiaľ sa nepreukáže opak, pričom v zmysle § 71 ods. 1, 3 katastrálneho zákona záväzné údaje katastra sa používajú aj na ochranu práv k nehnuteľnostiam, pričom údaje katastra, ktorých hodnovernosť je vyvrátená, sa nesmú používať. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o správnosti názoru okresného súdu, podľa ktorého v prípadoch návrhov na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je v zásade daná naliehavosť právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c) O. s. p.

Na základe preskúmania dôvodnosti odporcami v odvolaní namietanej správnosti skutkových zistení okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov postupoval v súlade s ustanovením § 132 O. s. p. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. jasne uviedol, k akým skutkovým záverom dospel na základe vykonaného dokazovania a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia. Preto podľa názoru odvolacieho súdu majú skutkové závery okresného súdu oporu v spise zadokumentovanom obsahu vykonaných dôkazov.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd na základe dôkaznej situácie tiež správne ustálil, že pre posúdenie existencie dobromyseľnosti počas plynutia vydržacej doby je v prejednanom prípade významné vyriešenie rozporu medzi tvrdeniami účastníkov o polohe oplotenia pred jeho zhotovením z betónu. V tomto smere bolo okresným súdom vykonané dokazovanie výsluchom účastníkmi navrhnutých svedkov, z ktorých časť svedkov potvrdzovala tvrdenia navrhovateľov a časť svedkov naopak potvrdzovala tvrdenia odporcov. Keďže na základe dôkaznej povinnosti účastníkov v zmysle § 120 ods. 1 O. s. o. nebol produkovaný žiadny ďalší dôkaz, na základe ktorého by bolo možné objektivizovať pravdivosť toho ktorého tvrdenia, okresný súd v súlade s ustanovením § 132 O. s. p. ustálil aj po vykonanom dokazovaní pretrvávajúcu existenciu dôvodných pochybností o preukázaní pravdivosti toho ktorého tvrdenia. Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne a v súlade s ustanovením § 130 ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka pri svojom rozhodnutí vychádzal z právnej fikcie oprávnenej držby sporných nehnuteľností pre prípad existencie pochybností.

Pokiaľ odporcovia v odvolaní poukázali na to, že od roku 1994 nebola držba sporných nehnuteľností preukázateľne dobromyseľná, táto okolnosť je aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu právne nevýznamná, keďže ustanovenie § 134 ods. 1 v spojení s § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyžaduje pretrvávajúcu dobromyseľnosť len počas plynutia vydržacej doby, pričom udalosti, na ktoré navrhovatelia v tejto súvislosti poukázali, mali nastať až po zrejmom uplynutí vydržacej doby.

V súvislosti s námietkou odporcov, že sa okresný súd nevyporiadal so všetkými argumentmi odporcov, výpoveďami svedkov a nevykonal ani dostatočné dokazovanie, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v návrhovom konaní je v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p. dôkazná povinnosť na účastníkoch konania. Preto súd v návrhových konaniach v zásade vykonáva v zásade len dôkazy, ktoré navrhli účastníci, v súlade s čím okresný súd postupoval v prejednávanej veci. Pokiaľ odporcovia namietali, že v napadnutom rozsudku nedostali odpovede na všetky ich argumenty a nastolené otázky, odvolací súd poukazuje na to, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka súdneho konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd tak nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale musí dať odpoveď len na tie otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Keďže podľa názoru odvolacieho súdu s poukazom na vyššie uvedené okresný súd dal v napadnutom rozsudku relevantné odpovede na všetky rozhodné skutkové a právne otázky prejednávaného prípadu, odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by ho mohli viesť k záveru o porušení práva odporcov na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v ich veci.

Keďže navrhovatelia v odvolaní navrhovali zmenu, alebo zrušenie výroku o trovách konania len na základe ich názoru o nesprávnosti výroku vo veci samej, pričom neuviedli dôvody nesprávnosti tohto výroku pre prípad správnosti výroku vo veci samej, v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. nebol podaným odvolaním daný rámec preskúmania správnosti dôvodov určenia výšky náhrady trov konania (skutkových aj právnych) výroku rozsudku okresného súdu o náhrade trov konania. Preto odvolací súd neskúmal, či okresný súd v danom prípade správne aplikoval ustanovenia vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Preto poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval v zmysle § 224 ods. 4 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní úspešní navrhovatelia si uplatnili nárok na náhradu trov konania v celkovej výške 161,38 eur, ktoré trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to z odmeny za podanie vyjadrenia vo výške a 25,81 eur + režijný paušál a 7,81 x 4 + 20% DPH. Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľmi uplatnený nárok na náhradu trov odvolacieho konania nie je dôvodný v časti štvornásobku polovičnej odmeny z hodnoty predmetu sporu a štvornásobku režijného paušálu. V súvislosti s režijným paušálom odvolací súd poukazuje na to, že právna zástupkyňa vo veci podala jedno spoločné vyjadrenie za všetkých odporcov a preto jej podľa názoru odvolacieho súdu prináleží režijná náhrada hotových nákladov za vyhotovenie a podanie jedného vyjadrenia. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že v danom prípade je hodnota sporu určená celkovou hodnotou sporných nehnuteľností. Preto podľa názoru odvolacieho súdu niet zákonného dôvodu, aby u každého z navrhovateľov, ktorí tvoria v predmetnom spore nerozlučné kompletne spoločenské podľa § 91 ods. 2 O. s. p. (inak by zrejme nemohli byť v konaní úspešní), bola osobitne počítaná celá hodnota sporu, teda celková hodnota nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval za opodstatnené v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. len trovy právneho zastúpenia navrhovateľov v odvolacom konaní v celkovej výške 71,11 eur, ktoré trovy pozostávajú z odmeny za podanie vyjadrenia vo výške 51,45 eur, z režijného paušálu vo výške 7,81 eur a z DPH vo výške 20 %. Preto o náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné .